

JAARVERSLAG 2016

*een plek voor ontmoeting,
even stilstaan bij het leven
en gewoon kunnen zijn wie je bent*

Inhoudsopgave

Voorwoord

1. Inleiding
2. Kruispunt in vogelvlucht
3. Projecten en activiteiten
 - 2.1 *Verhaal je leven*
 - 2.2 *Straatpastoraat: interview met Harrie Lennaerts over gevangenisbezoek*
 - 2.3 *De Baan*
 - 2.4 *Bij overlijden*
 - 2.5 *Onderhoud van de graven en jaarlijkse herdenking*
 - 2.6 *Straatviering: interview met Remco Graat over straatviering*
 - 2.7 *Het Atelier van de Overlevingskunst*
 - 2.8 *Jongeren Muziekproject*
 - 2.9 *Samen Koken & Eten*
 - 2.10 *Creatieve inloop*
4. Medewerkers, vrijwilligers en bestuursleden
 - 4.1. *Waardering*
 - 4.2. *Wisselingen*
 - 4.3. *Vrijwilligers gezocht!*
5. Samenwerking met andere organisaties
 - 5.1 *Nijmeegs Daklozen Overleg*
 - 5.2 *Overig*
6. Huisvesting en faciliteiten
 - 6.1. *Plan voor verbetering binnenklimaat kapel*
7. Financiën
 - 7.1. *Toelichting op jaarrekening*
 - 7.2. *Club van 100*
 - 7.3. *Ambassadeurs*
8. Vooruitblik van het bestuur

Voorwoord

Het mooie –en tegelijk het razend ingewikkelde- aan het werk van Kruispunt is dat we het niet moeten hebben van de grote successen en ronkende resultaten. Veel meer draait het om er elke dag zijn, dag in dag uit. Luisteren en zoeken naar betekenis, naar manieren om levens uit te drukken in kunst, in muziek, in samen eten.

Net als je denkt dat je het goed voor elkaar hebt, zijn er de tegenvallers. Die waren er ook in 2016. Het is zwaar als je iemand, die z'n leven net weer een beetje op de rit kreeg, ziet afglijden. Als je afscheid moet nemen van mensen die juist wisten te inspireren. Onder meer van onze oprichter pater Jan Eijkman. Als we voor de zoveelste keer bij een kist stonden van een vriend van de straat. Maar ook als vrijwilligers die veel voor Kruispunt betekenden, vertrokken of als fondsen wegvielen. En dat in een samenleving die soms zo hard lijkt. Waar mensen van de straat makkelijk worden weggezet als mislukt. “Het maakt niemand nog wat uit”, zong Appie in een hartverscheurend liedje bij de laatste herdenking op Jonkerbosch. “Hij is het allemaal zo moe. Want het maakt niemand nog wat uit.”

Maar als ik terugkijk naar 2016, en als ik dit jaarverslag lees, dan overheerst dankbaarheid voor en trots op mooi werk en mooie mensen. Trots op de mensen die stonden te stralen omdat het is gelukt hun levensverhaal op papier te krijgen, en omdat het zulke prachtige boekjes zijn geworden. Op de bezoekers die kleine stapjes vooruit zetten in hun leven en dat graag deelden met de mensen van Kruispunt. Trots op de rauwe kunst, de kwetsbare liedjes, de zelfgemaakte maaltijden, de bezoeken aan de gevangenis, de nieuwe vrijwilligers.

Hoe invoelbaar de tekst van Appie ‘het maakt niemand nog wat uit’. Het is niet waar. Het maakte hem wat uit, anders had hij daar niet gestaan. Het maakt ons wat uit. Ik hoop dat het gevoel is dat ook bij u als lezer overheerst, bij het lezen van dit kleurrijke jaarverslag van Kruispunt van 2016.

Karliën Haak
voorzitter

1. Inleiding

In dit jaarverslag blikken we met u terug op het jaar 2016. We geven in de 2^e paragraaf in her kort weer waar Kruispunt voor staat. Vervolgens staan we in paragraaf 3 stil bij de projecten en activiteiten: het straatpastoraat, het herdenken, de muziek, het atelier van de overlevingskunst en meer. In paragraaf 4 kijken we naar de mensen van Kruispunt en in 5 naar de samenwerking met andere organisaties. In paragraaf 6 en 7 leest u meer over onze huisvesting en financiën en in de laatste paragraaf blikken we vooruit naar 2017.

Voor verdere informatie verwijzen we naar onze website: www.kruispuntnijmegen.nl. Ook zijn we te volgen op Facebook: www.facebook.com/KruispuntNijmegen

2. Kruispunt in vogelvlucht

Het Kruispunt biedt sinds 1998 letterlijk en figuurlijk ruimte aan mensen van de straat. Wat drijft hen? Wat houdt hen bezig en wat geeft hun leven kleur? In de Titus Brandsma Kapel is er gelegenheid hierbij stil te staan, op meerdere momenten en tijdens verschillende activiteiten. Zowel wat betreft de aard van deze activiteiten als het tijdstip waarop ze plaatsvinden, vormt Het Kruispunt een aanvulling op dat wat andere instellingen te bieden hebben.

Bij Het Kruispunt staat de zogeheten presentiebenadering centraal. Daarbij gaat het om aandacht en menslievendheid, aansluiten bij de ander, sociale insluiting en waardigheid en er zijn op momenten die tellen. Deze benadering ligt aan de basis van alle projecten en activiteiten van het Kruispunt, maar komt in het bijzonder tot uiting in het straatpastoraat.

In alles wat binnen Het Kruispunt gebeurt, staan verschillende kernwaarden centraal: laagdrempelig, open, medemenselijk, onvoorwaardelijk, onbevooroordeeld, betrokken en mensen in hun kracht zetten. Deze waarden worden gedragen door zo'n 25 vrijwilligers, de drijvende kracht achter het Kruispunt. Zij zijn betrokken bij de ruim tien activiteiten en projecten van het Kruispunt, waarvan we hieronder verslag uitbrengen. Hoewel het aantal deelnemers per onderdeel sterk verschilt, ligt het ongeveer tussen de vier en 25 personen.

Het Kruispunt heeft een jaarbudget van zo'n 100.000 euro (zie paragraaf 7: financiën), waarvan het grootste deel bestaat uit een waarderingssubsidie van de gemeente Nijmegen. Verder kent Het Kruispunt een stichtingsbestuur, bestaande Karlien Haak (voorzitter), Leo Kool (penningmeester), Joost Roeterdink (secretaris), Remco Graat en Arie de Vries (algemeen bestuursleden).

We willen dit korte overzicht van Het Kruispunt besluiten met een uitspraak van Miranda, één van de trouwe bezoekers van Het Kruispunt. "Het Kruispunt is voor mij een rustpunt. Ik weet mij er geaccepteerd en gewaardeerd om wie ik ben."

3. Projecten en activiteiten

3.1 Verhaal je leven

Ook in 2016 hebben we, dankzij het Kansfonds en VSBfonds, het project “Verhaal je Leven” uitgevoerd. In dit project bieden we (voormalig) dak- en thuisloze mensen de gelegenheid om hun levensverhaal te vertellen en op te laten tekenen op een zodanige manier, dat deze bezigheid ook ruimte biedt voor reflectie op dat verhaal. Een deelnemer wordt aan een vrijwilliger gekoppeld, in de wekelijkse bijeenkomsten komen zij samen. De (eind)regie ligt geheel bij de deelnemers. Zij bepalen wat er uiteindelijk in het verhaal komt. Vervolgens wordt het verhaal voorzien van persoonlijk beeldmateriaal, en tot een echt boekje gemaakt. De deelnemers ontvangen 10 exemplaren van hun boekje en bepalen zelf wat zij daarmee doen. In 2016 hebben 6 mensen deelgenomen.

3.2 Straatpastoraat

"Mensen van de straat" leven niet volgens kantooruren of van afspraak tot afspraak; ze leven vaak van dag tot dag en van de ene levensbehoefte naar de andere. Bij tij, maar meestal bij ontij hebben ze behoefte aan een gesprek of een luisterend oor. Onze geestelijk verzorger, Harrie Lennaerts, is daarom veel op straat of ter plekke aanwezig. Daar vinden ontmoetingen plaats, waarbij het vertrouwen in elkaar kan groeien. Wanneer er dingen gebeuren die moeilijk alleen te verwerken zijn, is er iemand bij wie je terecht kunt en die samen met jou wil zoeken naar antwoorden, of gewoon wil luisteren en verstaan. Harrie probeert zoveel als mogelijk de straat op te gaan, waarbij hij wekelijks gemiddeld zo'n ... personen kort- of langdurend spreekt. Het Straatpastoraat wordt met name uitgeoefend door onze geestelijk verzorger/ straatpastor Harrie Lennaerts. Hij ontmoet de mensen van de straat op diverse plekken in de stad, legt contact, bouwt vertrouwensrelaties op en legt zo de basis voor gesprekken over zingeving. Daarnaast bezoekt Harrie mensen in de gevangenis, het ziekenhuis en in (MO)instellingen. Locaties die regelmatig worden bezocht zijn: Straatmensen, De Hulsen, NuNN, MFC, Kasteel, Domushuis, Bloemenheuvel, Dagloon. De meeste buitenslapers zijn ook bij hun slaapplek c.q. tent bezocht.

GEVANGENISBEZOEK 2017: “TEKEN VAN LEVEN”

“Ontmoetingen in de bajes zijn anders dan op straat of in de kapel. Het wordt eerder intiem. Wanneer je een uur tegenover elkaar zit gaan gesprekken sneller de diepte in.”

Aan het woord is straatpastor Harrie Lennaerts, die terugkijkt op een jaar waarin hij zich meer is gaan richten gevangenisbezoek. Wat eerst vooral ad hoc gebeurde – een toevallig kaartje of een incidenteel bezoek – heeft in 2017 meer structuur gekregen. “Het idee is”, zo vertelt Harrie, “dat als iemand langer dan ongeveer een half jaar vastzit, ik op bezoek ga (tot 2x per jaar)”

Harrie richt zich niet alleen op de gevangenen zelf. Hij probeert ook een rol te spelen in de ondersteuning van familie of vrienden. Zo helpt hij bij het opstellen van mails. Of hij vergezelt mensen naar de gevangenis. Want de drempel om te gaan, kan hoog zijn. “Als ik meega, durven ze soms opeens wel. ‘Hè hè’, zeggen ze dan, ‘eindelijk kan ik eens naar mijn zoon, dochter, vader of moeder gaan.’”

Aanvankelijk moest ook Harrie een drempel over. Zo vertelt hij hoe hij via een speciaal mailprogramma van de gevangenis zelf actief contact zoekt met gedetineerden. “Aan het begin vroeg ik me af of mensen wel op mij zaten te wachten. Drong ik mezelf niet te veel op?” Dat blijkt achteraf bezien reuze mee te vallen. Gedetineerden reageren blij en dankbaar. “En soms krijg ik helemaal geen reactie terug”, vertelt Harrie “Maar dat is dan ook goed.”

Harrie hoopt dat zich in de toekomst nog een extra vrijwilliger meldt om hem te ondersteunen in het bezoeken van gevangenen. Of iemand die bereid is als correspondentiemaatje aan een gedetineerde te worden gekoppeld. Hoe waardevol dat contact is, blijkt uit het verhaal van vrijwilligster Carolien. Zij schrijft al een tijdje met iemand in de vrouwengevangenis in Helenaveen. Die waardeert dat contact als zeer waardevol. Harrie: “je moet je voorstellen dat daar elke avond om 17.30 uur de post wordt rondgebracht. Vanuit je cel hoor je dat. En elke keer vraag je je af: zal er voor mij iets bij zitten? Hoe waardevol als er dan post is voor jou!”

De bezoeken in de gevangenis – van Harrie, van vrienden en van familie – en de brieven van Carolien: ze vormen telkens een bron van vreugde in de gevangenis. Harrie: “ze zijn een teken van leven. Een bewijs: ‘ze zijn me niet vergeten.’ Dat is het!”

3.3 De Baan

“De Baan” is al jaren een belangrijke activiteit binnen Kruispunt. De vrouwen die als prostitué op “de Baan” (tippelzone in het Nijmeegse centrum) werken vormen in vele opzichten een kwetsbare groep. Gewoon aandachtig aanwezig zijn en een luisterend oor bieden is soms zeer gewenst. Ook het afgelopen jaar (evenals voorgaande jaren) bezochten onze twee vaste vrijwilligers Winy en Monique regelmatig de dames op de tippelzone en boden ruimte voor dat waar behoefte aan was.

Winy en Monique zijn bekende en vertrouwde gezichten voor de vrouwen, er is een wederzijdse band. De contacten met de vrouwen zijn wisselend, soms oppervlakkig, soms diepgaander van aard. Elke keer als ze de Baan bezoeken, lopen Winy en Monique ook even de huiskamer van de Cirkel binnen. De contacten met de medewerkers van de Cirkel zijn goed en we houden elkaar op de hoogte van ontwikkelingen.

3.4 Bij overlijden

Al sinds de oprichting verzorgt Het Kruispunt persoonlijke afscheidsvieringen. We maken er ruimte voor dat ieder op eigen wijze afscheid kan nemen en dat er recht gedaan wordt aan de overledene. Dak- en thuisloze mensen krijgen in versterkte mate te maken met sterfelijkheid, rouw en verlies. Op deze momenten komen er vaak vragen naar boven en kan er behoefte zijn om daarover met iemand te praten. Het voorzien in deze behoefte is en blijft één van de belangrijkste werkzaamheden van onze geestelijk verzorger.

Samen met de mensen van de straat en soms met familie of instelling hebben we in 2016 vijf passende afscheidsvieringen verzorgd. Tijdens deze momenten heerst er een grote verbondenheid en saamhorigheid en voel je hoe waardevol het is dat we dat samen kunnen doen. Ieder kan op eigen wijze afscheid nemen.

We investeren in het contacten met de Gemeente Nijmegen, die noodzakelijk zijn om in een zo vroeg mogelijk stadium op de hoogte te zijn van het overlijden van (voormalige) straatmensen. Zo voorkomen we dat ze al gecremeerd zijn voordat we de laatste eer hebben kunnen bewijzen en mensen van de straat de gelegenheid hebben kunnen geven om afscheid te nemen. Ook is er een samenwerking met de Nijmeegse stadsdichter die met onze straatpastor aanwezig probeert te zijn bij een eenzame uitvaart.

3.5 Onderhoud van de graven en jaarlijkse herdenking

In het voor- en najaar hebben we met een groep betrokken vrijwilligers van de straat de gemeentelijke graven op begraafplaats Jonkerbosch verzorgd. Dankzij deze betrokken en groeiende groep vrijwillige straatmensen blijft de plek en Het Monument om te Herinneren er netjes bij liggen. Het Monument is ter nagedachtenis aan overleden dak- en thuisloze mensen in Nijmegen. Het wil aandacht vragen voor het lot van deze mensen, hen rechtdoen en nabestaanden een plek van afscheid en bezinning bieden.

Rondom Allerzielen was er voor de vierde keer de herdenking bij het in 2013 onthulde Monument om te Herinneren. Een jaarlijkse traditie is in gang gezet en blijft zich in positieve zin ontwikkelen. De ceremonie bij de herdenking ontwikkelt zich. Er zijn steeds nieuwe mensen die zich met de plek en het Monument verbinden. Er vindt tussentijds onderhoud plaats door 'onbekenden'.

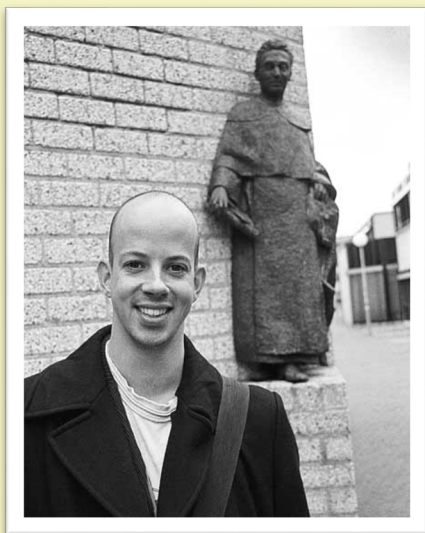
3.6 Straatviering

Een gezamenlijk moment van bezinning en het gebruik maken van rituelen als uitingsvorm kenmerken de oecumenische straatvieringen op zondagmiddag in de kapel.

Randvoorwaarde is de vertrouwde omgeving die de Titus Brandsmakapel biedt en de goeden veilige sfeer die door de voorgangers en vrijwilligers geboden wordt.

WONEN OVERAL NERGENS THUIS

Interview met voorganger en bestuurslid Remco Graat over de zondagse vieringen

Kun je iets vertellen over jouw achtergrond?

“Ik ben journalist geweest bij Dagblad de Limburger. Ik heb een grote nieuwsgierigheid en ik ben benieuwd naar menselijke verhalen. Vaak had ik als journalist een prachtig gesprek gehad en dacht ik: ‘Oh ja, nu moet er ook nog een verhaal komen.’ Na een wereldreis van een jaar is er een religieus vuurtje gaan branden en ging ik religiewetenschappen studeren. Nu ben ik werkzaam bij Pro Persona in Wolfheze. In Wolfheze zitten mensen die langdurige zorg nodig hebben, zoals mensen met chronische schizofrenie of ernstige depressiviteit. Ik ben algemeen geestelijk verzorger. Ik probeer aan te sluiten bij zingeving en krachtbronnen van de mensen zelf. Zelf put ik inspiratie uit de katholieke traditie, maar die is niet leidend in mijn werk. Ik heb een dochter en een vrouw en er is een zoontje op komst. Door mijn vrijwilligerswerk als voorganger kan ik als bestuurslid goed voeling houden met wat er binnen Kruispunt gebeurt.”

Hoe was je eerste ervaring met de zondagse viering?

Ik ben eerst een paar keer als vrijwilliger aanwezig geweest. Twee personen verzorgen meestal de zondagse vieringen, een voorganger en een gastheer. De gastheer deelt brood met eieren uit. Er is een openingslied: ‘Wonen overal, nergens thuis. Wonen overal even thuis. Wonen overal bijna thuis, ...’ Het is een toepasselijk lied. Bij Kruispunt mag je thuiskomen. En tijdens een viering hoop je dat mensen zich ook even thuis voelen. Ik lees tijdens een viering ook uit de bijbel, wat niet altijd gebeurt. De bijbel staat vol van verhalen over het leven; over de rauwe rand van het leven. Tijdens mijn eerste viering las ik het verhaal over het liefhebben van je vijanden en het toekeren van je andere wang als je geslagen wordt.

Dat riep veel op. Iemand zei: “dan ga je eraan onder door als je dit doet op straat”. Een ander zei: “je kunt wel een voorbeeld proberen te zijn.” Het was mooi om over dit verhaal in gesprek te gaan. Om te ontdekken of het iets kan betekenen voor wie leeft op straat. Ik hoefde niks op te roepen voor het gesprek, de mensen zaten er bovenop.

Als er een discussie ontstaat, kan de spanning oplopen. Stemmen verheffen zich al snel. Nando keek als gastheer zo af en toe vanuit de keuken of alles goed ging, terwijl hij eieren aan het bakken was. Het samen eten is ook een onderdeel van de viering en onderdeel van gemeenschap zijn. Mensen pikken daarbij ook iets op. Vieren en eten staat heel mooi met elkaar in verbinding.

Wat is voor jou de ideale viering?

Een viering is voor mij geslaagd als er op de één of andere manier een brug ontstaat tussen het heilige, het hogere en de mensen die daar zitten. Dat er daarmee even voeling is, dat er iets groter is dan wij zelf. Een verticale dimensie. Een gevoel van verbondenheid, gemeenschap. Ook hoop ik dat mensen bij een viering en een verhaal denken: ‘dit gaat ook over mij. Mijn geploeter staat niet op zichzelf, het is iets waar mensen al eeuwen mee worstelen. Het is van alle tijden.’

Ik ben iedere keer weer geroerd of geraakt bij het moment van kaarsjes branden. Voor de één is het een moment van dankbaarheid, de ander bidt voor een familielid dat het moeilijk heeft. De één steekt één kaarsje aan, de ander negen kaarsjes. Het kan allemaal.

Zijn jullie nog zaken aan het veranderen?

Om meer mensen te bereiken houden we nu twee keer per maand een viering en hebben we het tijdstip verplaatst naar half twaalf. Daarbij wordt de viering afgesloten met een gezamenlijke maaltijd met eieren. Ook maken we meer reclame voor vieringen op de plekken waar de mensen komen. Het lijkt erop dat het bezoek toeneemt.

Wat betekent het voor jou om voor te gaan?

Ik vind het spannend om een rol te spelen om het verhaal bij de mensen te brengen. In die zin vervul ik een brugfunctie. Voorgaan in Wolfheze en in de Titus Brandsma kapel vraagt om echtheid. Als ik vanuit de hoogte ga spreken en iets ga verkondigen wat ik niet geloof; daar prikken mensen meteen doorheen. Ik word uitgedaagd om na te denken: wat geloof ik nu zelf echt? Wat kan ik oprecht verkondigen? Voorgaan is dynamisch, het is verrassend. Soms weet ik mij ook geen raad. Wat moet ik hier nu weer mee? Ik probeer altijd samen met mensen te zoeken naar mogelijke betekenissen in een tekst. Ik kan zelf ook geraakt worden door zo’n viering of wat daar dan gebeurt.

3.7 Het Atelier van de Overlevingskunst

Het Atelier was in 2016 weer een laagdrempelige, inspirerende en warme plek voor mensen van de straat, waar zij een stimulans vinden om zelf op creatieve wijze zin te zoeken. Daarmee krijgen zij de kans om individueel aanwezige sterke kanten/talenten te ontwikkelen. Sinds 2014 is er onder begeleiding van onze vrijwilliger Thijs Frissen een wekelijks item van het Atelier op onze facebookpagina, genaamd “wit op zwart”. Elke week wordt er door een deelnemer een nieuwe “wit op zwart” verzonden. Een groot aantal kunstwerken zijn doorlopend te bezichtigen bij het “Huis van Compassie” (Protestantse Diaconie Nijmegen), bij De Waalboog, locatie Joachim en Anna aan de Groesbeekseweg en in onze eigen Titus Brandsmakapel.

3.8 Jongeren Muziekproject

Elke vrijdagmiddag draait Het Jongeren Muziekproject, een project voor straatervaren jongeren in de leeftijd van 16 tot 25 jaar. De opzet van het project is om deze jongeren een laagdrempelige, veilige en stimulerende plek te bieden, waar zij terecht kunnen met hun verhaal en waar zij onze vrijwilligers en anderen kunnen ontmoeten. Het project draait sinds juni 2011 en is daadwerkelijk een plek geworden waar de deelnemers zichzelf kunnen zijn, zich kunnen uiten, hun grenzen kunnen verleggen en hun zelfvertrouwen kunnen vergroten. Elke activiteit wordt afgesloten met een eenvoudige maaltijd. Dit is een belangrijk en gewaardeerd gezamenlijk deelmoment waar van alles besproken wordt.

De deelnemers zijn op muzikaal vlak enorm gegroeid in de afgelopen 5 jaar. Er heeft zich een ontwikkeling voorgedaan van het musiceren aan de hand van de laptop naar het maken van 'live' muziek. Verschillende deelnemers kunnen inmiddels een instrument bespelen en er wordt ook samen gespeeld. De meeste deelnemers hebben geen last meer van podiumvrees en er wordt ook veel makkelijker geëxperimenteerd en geïmproviseerd. Nieuwe deelnemers vonden het afgelopen jaar ook makkelijk hun plekje en werden warm welkom geheten door de ervaren deelnemers en vrijwilligers.

3.9 Samen Koken & Eten

Bijna elke donderdag koken en eten we samen met bezoekers. Iedere week kookt er iemand van onze doelgroep. Hij of zij is de chef-kok en verzint de maaltijd. Mensen helpen elkaar, ook met het klaarzetten en het op- en afruimen. De samenwerking en onderlinge verbondenheid zijn gegroeid en successen worden gedeeld. Het team is er in 2016 in geslaagd om een laagdrempelige, open en gezellige sfeer te creëren, waarin mensen (elkaar) helpen en daarmee dragers van het project zijn. Er hebben mensen gekookt die dat in eerste instantie niet durfden, maar nadien trots op zichzelf waren en bijvoorbeeld zeiden: “wanneer mag ik weer koken?” Vervolgens gingen ze met een grote glimlach weg.

We eten elke week met minimaal 14 tot maximaal 24 mensen. In totaal hebben er het afgelopen jaar zo’n 50 verschillende mensen meegegeten. In 2016 werd het project gefinancierd door het coöperatiefonds van de Rabobank Rijk van Nijmegen.

3.10 Creatieve inloop

In 2016 wisten veel mensen de inloop op maandagmiddag te vinden. Het is een middag geworden waarin van alles kan ontstaan. Hierin is veel ruimte voor eigen initiatieven, ook van onze vrijwilligers. Er wordt gesjoeld, geschilderd, muziek gemaakt, net hoe de pet staat (en wat er ingezet wordt). Op deze middag is tevens veel ruimte voor ontmoeting en persoonlijke gesprekken. Verder wordt er ook samen plezier beleefd.

4. Medewerkers, vrijwilligers, stagiaires en bestuursleden

4.1. Waardering

We zijn erg dankbaar voor de inzet van onze vrijwilligers. Zij vormen het fundament en het kloppend hart van Kruispunt. Elke week staan zij klaar bij het organiseren van de activiteiten binnen onze organisatie. Om hier bewust bij stil te staan organiseren we ieder jaar een vrijwilligersdag. In 2016 zijn we daarom met vrijwilligers naar het Afrika Museum gegaan.

4.2. Wisselingen

In 2016 hebben we vanuit het bestuur afscheid genomen van onze Penningmeester, Peter Freriks. Jarenlang was hij de financiële man binnen kruispunt die ons door een financieel lastige tijd heen heeft geloodst. Ook heeft Birgit Hendriks afscheid genomen van het bestuur. Zij is nauw betrokken geweest bij de realisatie van de nieuwe lichtstraat in de kapel. Zij zal nog wel actief blijven als kapelmeester, voor het onderhoud en verbetering van de Titus Brandsma kapel.

4.3. Vrijwilligers Gezocht!

Voor de activiteiten van Stichting het Kruispunt Nijmegen zijn wij dringend op zoek naar **steverige en betrokken vrijwilligers**. We zoeken mensen die mee willen draaien in onze activiteiten, met name bij 'Koken en Eten' (donderdag) en het 'Inloopatelier' (maandag), zie ook <http://www.kruispuntnijmegen.nl/activiteiten/organisatiestructuur>. Je helpt in de voorbereiding, je bent gastheer of gastvrouw en met een team zorg je ervoor dat de activiteiten goed verlopen. We zoeken ook naar mensen die ervaring hebben met het aansturen van activiteiten als **projectleider**.

5. Samenwerking met andere organisaties

In het bereiken van de doelgroep werkt Kruispunt actief samen met andere organisaties, waarbij Kruispunt zich expliciet richt op zingeving voor mensen van de straat. Kruispunt wil als vrijplaats fungeren van en voor de mensen van de straat, door middenin de stad aanwezig te zijn, niet *gebonden* aan organisaties, kerken of overheid, maar wel met hen *verbonden*. Zo zijn wij actief betrokken bij het Nijmeegs Daklozen Overleg (NDO). Ook dit jaar hebben wij weer samengewerkt in het NDO en met organisaties als Barka NL, het Meldpunt Bijzondere Zorg Ggd en andere organisaties.

5.1 NDO (Nijmeegs Daklozen Overleg)

Vanuit Kruispunt nemen we al sinds de oprichting deel aan het Nijmeegs Daklozen Overleg. (NDO). Daarbij helpen we altijd met het organiseren van de jaarlijkse Daklozendag. Dat was in 2016 een mooie dag, met veel activiteiten. Enkele foto's in dit jaarverslag geven een beeld van de dag.

5.2 Overige

We nemen deel in overleggen met de gemeente. Ook hebben we weer een bijdrage geleverd aan de uitvoering van het winterprotocol in samenwerking met Iriszorg, politie, gemeente en het Meldpunt bijzondere zorg. Verder participeren we in het landelijke Netwerk DAK en LOND, waarbij jaarlijks de straatpastores uit het land bij elkaar komen voor uitwisseling en een themabespreking.

We hechten verder veel waarde aan onze reguliere contacten met de wijkagenten en medewerkers en bestuurders van GGD, RIBW, de Diaconie, Dagloon, Straatmensen voor Straatmensen, Iriszorg en Leger des Heils.

Tot slot blijven we ons richten op de verbinding met personen en organisaties die niet direct met het leven van mensen zonder dak of thuis bekend zijn. Zo waren er in 2016 onder meer exposities, was er de jaarlijkse openstelling van de Titus Brandsmakapel tijdens de open monumentendagen en was er de mogelijkheid voor het Gilde om tijdens een stadswandeling de Titus Brandsma Kapel te bezichtigen. Deze activiteiten dragen bij aan een grotere bekendheid van Het Kruispunt en daarmee aan meer betrokkenheid bij de mensen van de straat.

6. Huisvesting en faciliteiten

6.1. Plan voor verbetering binnenklimaat kapel

De Titus Brandsma Kapel is ons thuis van waaruit al onze pastorale en zingevingsactiviteiten plaatsvinden. In 2015 hebben wij met steun van Stichting Volksbelang de lichtstraat in de Titus Brandsma kapel vervangen. In 2016 hebben wij gewerkt aan plannen om nieuwe verbeteringen door te voeren aan de kapel. Dit keer betreft het ingrepen die lekkage in de middenruimte moeten voorkomen, die zorgen voor vervanging van door lekkage verrotte delen (het altaar) en ingrepen die het binnenklimaat (lucht en temperatuur) verbeteren. Om de temperatuur en luchtkwaliteit in de kapel te verbeteren, willen we airconditioning, zonwering voor de lichtstraat en ventilatie realiseren.

7. Financiën

7.1. Toelichting op de Jaarrekening

- *Algemeen*

Het saldo van baten en lasten van alle activiteiten van Stichting Het Kruispunt in 2016 was €5.059 positief. In het jaar 2015 was ons saldo negatief (– €16.302). Ook de begroting van 2016 ging uit van een negatief eindresultaat (–€ 8.680). Het jaar 2016 is in deze zin beter afgesloten dan wij hadden voorspeld aan het einde van 2015. Het positieve resultaat is het gevolg van wat meer inkomsten dan verwacht en een kostenniveau in overeenstemming met het jaarplan. Het goede jaar 2016 heeft ertoe geleid dat de reserves van onze stichting

groeiden van €782 naar €5.841. Deze reservepositie wordt door het bestuur overigens als (nog) te krap ervaren. Omdat de inkomsten onzeker zijn, streven we naar een reserve waarmee we zeker drie maanden lang onze vaste kosten kunnen dekken. Dat zou goed zijn voor de continuïteit van de stichting.

- *Inkomsten*

Het Kruispunt heeft in 2016 voor € 107.995 aan inkomsten binnengekregen. Deze inkomsten zijn verkregen door een waarderingssubsidie van de gemeente Nijmegen, projectfinancieringen door fondsen, bijdragen van kerken en kerkelijke instellingen, donaties van de club van 100, bijdragen van bedrijven en maatschappelijke organisaties en overige subsidies. Het ontvangen bedrag was lager dan in 2015, maar dat jaar waren de kosten voor de lichtstraat in de kapel de reden van fors hogere kosten en inkomsten. De inkomsten in 2016 waren nog steeds ruim €14.000 hoger dan gebudgetteerd. Dat is het resultaat van het resultaat van de extra inspanningen op het gebied van fondsenwerving.

- *Uitgaven*

Onze uitgaven in 2016 bedroegen € 102.936. Dit is één procent meer dan was voorzien en aanzienlijk minder dan wat in 2015 was uitgegeven. De personeelskosten zijn de voornaamste kostenpost in onze stichting, daarna de projectgebonden kosten. De huisvestingskosten waren hoger dan voorzien, vanwege extra onkosten aan onze kapel.

- *Vooruitblik 2017*

Het Bestuur verwacht in 2017 met een ongeveer gelijk bedrag aan inkomsten juist voldoende dekking te ontvangen om de kosten van personeel en alle activiteiten te kunnen dekken. Een ongewisse factor zijn de kosten die de kapel ook in 2017 zal vragen.

Voor een nadere toelichting verwijzen wij u naar het financiële jaarverslag op de website.

7.2. Club van 100

Met de club van 100 willen wij betrokken Nijmeegse burgers en mensen in de regio verbinden aan Het Kruispunt. Om te zorgen dat er in Nijmegen iets als Het Kruispunt blijft bestaan, is deze betrokkenheid van burgers essentieel.

Het Kruispunt biedt een plek voor mensen van de straat, mogelijk gemaakt door mensen van de stad. Met de club van 100 willen wij een kring van 100 donateurs aan kruispunt verbinden die met minimaal 100 euro bijdragen aan ons werk. Lid worden van de club van 100 kan eenvoudig via de club van 100 button op de website www.kruispuntnijmegen.nl.

7.3. Ambassadeurs

Doel van het ambassadeurschap is om naar buiten toe in het netwerk van de ambassadeurs mensen kennis te laten maken met Het Kruispunt als organisatie, waardoor Het Kruispunt sterker wordt verankerd in de Nijmeegse samenleving. Daarbij krijgen mensen in Nijmegen

en omgeving meer beeld bij de activiteiten van Het Kruispunt en biedt het ook een platform voor ondersteuning van deze activiteiten. Bijvoorbeeld door deelname aan de club van 100.

8. Vooruitblik van het bestuur

Als bestuur willen we de mensen van Het Kruispunt ondersteunen bij het mooie werk dat ze doen. Daar is onder meer een betrokken netwerk van mensen voor nodig, een gezonde financiële basis, een plek waar je warm en droog zit en een inspirerende visie op de rol van Kruispunt. In 2017 willen we hieraan verder bouwen samen met Sandra, Harrie en de vrijwilligers. Het Kruispunt is en blijft er voor de mensen van de straat, met activiteiten waarin zingeving centraal staat en waarin we werken vanuit presentie. Wij zijn ervan overtuigd dat dit waarde (zin) heeft, niet alleen voor onze bezoekers, maar ook voor onze vrijwilligers en voor de mensen met wie we samenwerken. We merken dat we met het samen koken en eten, met de straatkunst en met de herdenkingen, samen waarde geven aan levens. Daar willen we ons ook voor de langere termijn voor inzetten en onze vrijwilligers in toerusten.

Prioriteit en punt van zorg is ons vrijwilligersbestand. In 2016 hebben ervaren krachten ons verlaten, waardoor de druk toeneemt op de mensen die zijn gebleven. Via allerlei kanalen (netwerken, sociale media, parochie- en gemeentebladen) zullen we als bestuur een zoektocht opzetten naar nieuwe, stevige vrijwilligers. We zijn ons er zeer van bewust dat in mensen, in vrijwilligers kracht en kapitaal ligt van Het Kruispunt.

In 2017 hopen we als bestuur nieuwe, langdurige subsidieverstrekkingen te vinden, om zo de toekomst te kunnen waarborgen van veel bekende activiteiten, zoals Samen Koken en Eten, het Atelier van de Overlevingskunst en het Jongeren Muziekproject. Waar we als bestuur ook aan willen werken is meer 'duurzaamheid' in onze vaste inkomsten. Nu is het nog te vaak de vraag hoeveel we precies binnen zullen krijgen, wat onrust en onzekerheid met zich meebrengt. Ook bouwen we voort aan de club van 100, een club van mensen die ons meerdere jaren achter elkaar wil steunen met 100,- per jaar. Verder investeren we in de relaties met kerken, welzijnsorganisaties, fondsen, ondernemers, etc. die met ons op willen trekken in ons werk met daklozen.

De afgelopen jaren is er veel werk verricht aan de Titus Brandsmakapel, maar er blijft genoeg te doen. Zo is met name de klimaatbeheersing binnen een punt van zorg. Rook van sigaretten wordt slecht afgevoerd en in de zomer, bij warm weer, is de temperatuur vaak niet te harden. In 2017 hopen we een begin te maken aan een goede airconditioning en luchtdoorstroom, om zo de werk- en leefomstandigheden te verbeteren. Tot slot hopen we ons bestuur in 2017 met nog één iemand te versterken. Zo hopen we weer op volle kracht verder te kunnen bouwen aan de mooie organisatie die Het Kruispunt is.

Voor meer informatie: www.kruispuntnijmegen.nl